

>>>

[„Nic“ a přecházení v „něco“]

1)

(26. 3. 84, neurologie)

„Nic“, nicota je nestabilní, ale má tendenci přecházet v „něco“. Tato tendence je totožná s tím, co filosofové hledali jako *principium individuationis*. Každé „něco“, vzniknuvší v důsledku fluktuace nicoty, má charakter pravého jsoucná, tj. jsoucná, které je integrovaným celkem určitého dějství (dění), jež má – po vnější stránce – svůj počátek, průběh i konec. Každé pravé jsoucná se totiž také vyznačuje nestabilitou a má tendenci přecházet v nic.

[Hejdánkův přepis a komentář, viz myšlenkový deník z 18. 1. 1986, 86/055, pozn. red.]

840326

<<<

>>>

[Události prvního řádu - primordiální]

2)

Základní rovinou „jsoucná“, jež jsou uskutečněnými fluktuacemi nicoty, jsou tzv. události prvního řádu (první úrovně či roviny), tedy primordiální události. Taková primordiální událost vznikne, proběhne a uplyne (zanikne), aniž by po ní něco „zůstalo“ (pokud vyloučíme interakci, přesněji reakci, nějaké další, odlišné události. Skutečnost těchto primordiálních událostí tedy sama o sobě nezakládá ještě žádnou „realitu“, žádný „reálný svět“. Později bude řeč o světě; na tomto místě musíme říci jen tolik, že primordiální události nejsou samy o sobě součástí světa.

[Hejdánkův přepis a komentář, viz myšlenkový deník z 18. 1. 1986, 86/057, pozn. red.]

840326

<<<

>>>

[Reaktivita jako podmínka vzniku světa]

3)

Kdyby neexistovala žádná reaktivita událostí, nemohl by ani vzniknout svět. Pouze díky interakci primordiálních událostí je možné, aby svět vznikl; a proto svět není (což budeme ještě muset argumentačně podepřít) žádným souborem primordiálních událostí, nýbrž souborem jejich vzájemných reakcí. A ovšem tyto jejich interakce zakládají možnost vzniku událostí vyšších úrovní, které jsou sice

umožněny a neseny oněmi událostmi primordiálními, ale nejsou jimi vytvářeny tak, že by primordiální události byly součástí (složkou) vyšších událostí.

[Hejdánkův přepis a komentář, viz myšlenkový deník z 18. 1. 1986, 86/058, pozn. red.]

840326

<<<

>>>

[Primordiální události a jejich „neumístění“ v čase a prostoru]

4)

Primordiální události mají zvláštní charakter zejména potud, že nemají žádné „místo“ v čase a v prostoru, neboť čas a prostor je jimi zakládán jen individuálně jako jejich vlastní časovost a prostorovost.

[Hejdánkův přepis a komentář, viz myšlenkový deník z 18. 1. 1986, 86/059, pozn. red.]

840326

<<<

>>>

[Vznik času a prostoru v důsledku interakcí primordiálních událostí]

5)

Čas a prostor (resp. časoprostor) vzniká teprve v důsledku interakcí primordiálních událostí; taková interakce je umožněna kromě příslušná reaktibility zejména hojností navzájem reagujících událostí (hustotou). Tady vzniká otázka, jak lze mluvit o hustotě primordiálních událostí (a jak je taková hustota „objektivně“, „reálně“ možná), není-li tu ještě založen (konstituován) prostoročas.

[Hejdánkův přepis a komentář, viz myšlenkový deník z 18. 1. 1986, 86/060, pozn. red.]

840326

<<<

>>>

[Ke vzniku světa je potřeba dostatečná hustota primordiálních událostí]

6)

Tam, kde je hustota primordiálních částic příliš malá, nemohou se uplatnit interakce a nemůže vzniknout ani ten nejmenší „svět“. Naproti tomu tam, kde je jejich hustota dostatečně velká (tj. kde můžeme mluvit o velké nebo i obrovské fluktuační vlně „nicota“), je založen proces vzniku a vývoje světa (a přímo „světů“), jak nám o tom poskytují své hypotézy a teorie teoretických fyzikové a astrofyzikové.

[Hejdánkův přepis a komentář, viz myšlenkový deník z 18. 1. 1986, 86/061, pozn. red.]

840326

<<<

>>>

[Filosofie jako specifický druh umění]

1)

[6. 4. 84, neurologie]

Jest jediné umění, které nejenže splývá (má být totožné) se svou vlastní kritikou, ale které pracuje ve svém nejvlastnějším oboru s touto kritikou jako se svou metodou; a tímto umění je filosofie.

840406

<<<

>>>

[Oficiální a neoficiální filosofie v přítomné situaci]

2)

(6. 4. 84, neurologie)

U nás smějí působit jen státem placení filosofové; chce-li někdo filosofovat a filosoficky působit, aniž by za to byl placen (tj. aniž by to provozoval jako své zaměstnání a tím jako zdroj své obživy, „pro úživu“), pak je z principu podezřelý, nežádoucí a jeho aktivitě se kladou co největší překážky. Protože však takový stav se liší od toho, kdy jsou nejlepší filosofové placeni, aby se nemuseli starat o nic jiného než o svou odbornou myšlenkovou práci, aniž by se jakkoliv bránilo ostatním, aby se totéž pokoušeli dělat, aniž by jim plat usnadňoval jejich činnost, je zřejmé, že filosofie takto nuceně oficializovaná se nutně stává pouhou sofistickou.

840406

<<<

>>>

{Událostné dění - skutečné}

3)

(7. 4. 84, neurologie)

Události, v nichž jsme ponořeni a v nichž se nejednou topíme, ale jimž také se vši energií čelíme a jichž jsme takto aktivně účastni, mají mnohem blíže k bytí než setrvačnosti vnějším způsobem spjatých procesů, jež probíhají mimo nás a nezávisle na nás, neboť bytí se stává (proniká do) ve světě uskutečňováním toho, co není (ale má být), a skrze superudálosti a supersubjekty se stává (uskutečněným) bytím na vyšší úrovni. Daná sestava vnější (okolí, osvětí) je pouhou kulisou či pozadím skutečného událostného dění, které je blíže bytí dokonce i tam, kde nejde o události pravé, nýbrž jen nepravé, tj. integrované skrze záměry a plány, jakož i chápání a porozumění subjektů (jakožto pravých jsoucn).

840406

<<<